

Sygn. akt VI U 236/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Sałacińska

Protokolant: stażysta Marta Pachulska

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2014 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy M. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania M. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W. z dnia 19 lipca 2013r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje odwołującemu M. R. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 21 czerwca 2013 r. do 27 czerwca 2013 r.

Sygn. akt: VI U 236/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 lipca 2013 roku, znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił ubezpieczonemu M. R. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 21 czerwca 2013 roku do dnia 27 czerwca 2013 roku. W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy wskazał, iż ubezpieczony został wezwany do stawienia na badanie przez lekarza orzecznika ZUS na dzień 20 czerwca 2013 roku, na którym się nie stawił. W związku z czym, zaświadczenie lekarskie, które zostało mu wydane na okres od dnia 4 czerwca 2013 roku do dnia 27 czerwca 2013 roku straciło ważność z dniem 20 czerwca 2013 roku (decyzja organu rentowego z dnia 19 lipca 2013 roku – k 11 akt rentowych).

M. R. w dniu 26 lipca 2013 roku wniósł odwołanie od wyżej wymienionej decyzji, wnosząc o jej cofnięcie. Odwołujący wskazał, iż nie mógł się stawić na badaniu lekarskim wyznaczonym na dzień 20 czerwca 2013 roku, ponieważ korespondencję z ZUS otrzymał po terminie wyznaczonym na powyższe badanie (odwołanie z dnia 26 lipca 2013 roku – k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 21 sierpnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o jego oddalenie, powtarzając swą argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał, iż M. R. miał orzeczoną niezdolność do pracy za okres od dnia 4 czerwca 2013 roku do dnia 27 czerwca 2013 roku. Ponadto poinformował, iż w dniu 20 czerwca 2013 roku był zobowiązany stawić się na wezwanie organu rentowego w celu przeprowadzenia badania przez lekarza orzecznika ZUS. Wydział Orzecznictwa Lekarskiego i Prewencji w dniu 14 czerwca 2013 roku wysłał do ubezpieczonego zawiadomienie o terminie badania

przez lekarza orzecznika. Wskazał ponadto, iż w dniu 18 czerwca 2013 roku oraz w dniu 26 czerwca 2013 roku Urząd Pocztowy pozostawił awizo w miejscu zamieszkania odwołującego. Na tej podstawie organ rentowy wywnioskował, iż ubezpieczony unikał odbioru adresowanej do niego korespondencji, w związku z tym uniemożliwił swoim działaniem przeprowadzenie badania, a w konsekwencji pozbawił ubezpieczonego prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 21 czerwca 2013 roku do dnia 27 czerwca 2013 roku (odpowiedź na odwołanie – k.3-4).

Na rozprawie w dniu 14 marca 2014 r. odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za okres od 21 do 27 czerwca 2013r. (k.15).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się M. R. w związku z chorobą, tj. dolegliwościami neurologicznymi, był niezdolny do pracy od stycznia 2013 roku do czerwca 2013 roku. Zwolnienia lekarskie nie były ciągłe.

(dowód: zeznania odwołującego M. R. – k.15)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. otrzymał od pracodawcy odwołującego pismo z dnia 12 czerwca 2013 roku, w którym powołując się na długotrwałą chorobę pracownika, zwrócono się z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli zasadności wystawienia zaświadczenia lekarskiego o tymczasowej niezdolności do pracy oraz prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego przez odwołującego. W związku z powyższym organ rentowy powziął decyzję o kontroli zasadności zaświadczenia lekarskiego o czasowej niezdolności do pracy ubezpieczonego za okres od dnia 4 czerwca 2013 roku do dnia 27 czerwca 2013 roku. W celu przeprowadzenia kontroli, badanie przez lekarza orzecznika ZUS zostało wyznaczone na dzień 20 czerwca 2013 roku

(dowód: pismo pracodawcy z dnia 12 czerwca 2013 roku – k.3 akt rentowych; wniosek o wydanie orzeczenia – k. 1 akt rentowych; decyzja z dnia 19 lipca 2013 roku – k. 11 akt rentowych)

Pismo, wzywające do stawiennictwa na wyznaczony termin badania zostało wysłane do odwołującego w dniu 14 czerwca 2013 roku. Niniejsze pismo było awizowane po raz pierwszy w dniu 18 czerwca 2013 roku oraz po raz drugi w dniu 26 czerwca 2013 roku.

(dowód: odpowiedź na odwołanie z dnia 21 sierpnia 2013 roku – k. 3-4; zeznania odwołującego – k. 15-16)

Odwołujący wyjął awizo ze skrzynki wraz z innymi listami. Po kilku dniach udał się na Poczta, celem odebrania przesyłki. Przesyłka została przez niego odebrana w dniu 28 czerwca 2013 roku. Dopiero wówczas dowiedział się, że jest to wezwanie na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, którego termin już minął. Niezwłocznie po odebraniu wezwania, odwołujący skontaktował się telefonicznie z organem rentowym, informując że nie mógł stawić się na terminie badania, gdyż przesyłkę odebrał dopiero po terminie owego badania. Nie uzyskał informacji, co ma zrobić w takiej sytuacji.

(dowód: zeznania odwołującego – k. 15-16; zwrotne potwierdzenie odbioru przesyłki – k.9 akt rentowych)

W związku z otrzymaniem przesyłki z ZUSu dopiero po upływie terminu badania, M. R. nie stawił się w wyznaczonym miejscu. W konsekwencji czego, organ rentowy w dniu 19 lipca 2013 roku wydał decyzję, w której z uwagi na niestawiennictwo ubezpieczonego na badaniu kontrolnym w dniu 20 czerwca 2013 roku, odmówił prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 21 czerwca 2013 roku do dnia 27 czerwca 2013 roku.

(dowód: zeznania odwołującego – k.15 -16; decyzja z dnia 19 lipca 2013 roku – k.11 akt organu rentowego)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań odwołującego oraz dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym akt rentowych.

Zeznaniom odwołującego M. R. Sąd w pełni dał wiarę, ponieważ były spójne, a ich wiarygodność w świetle pozostałego zgromadzonego materiału dowodowego nie budziła wątpliwości.

Ocena zeznań musi być dokonana w kontekście całokształtu okoliczności sprawy i tak też było w rozpoznawanej sprawie. Biorąc pod uwagę fakt konsekwentnego powoływania się przez odwołującego M. R. na otrzymanie korespondencji z ZUSu po terminie wyznaczonego badania oraz okoliczność niewątpliwej niezdolności do pracy ubezpieczonego, wynikającej z jego stanu zdrowia, wiarygodne było, że M. R. nie stawiał się na badanie z powodu, który wskazał w swoich zeznaniach.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. R. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r., Nr 77, poz. 512 ze zm.) prawidłowość orzeczenia o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawienia zaświadczeń lekarskich podlega kontroli. Jej formą jest między innymi, badanie lekarskie ubezpieczonego przeprowadzone przez lekarza orzecznika ZUS, z tym, że w myśl art. 59 ust. 6 w/w ustawy – w razie uniemożliwienia badania lub niedostarczenia posiadanych wyników badań w terminie wyznaczonym przez organ rentowy, zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po tym terminie.

W przedmiotowej sprawie, w ocenie organu rentowego M. R. uniemożliwił lekarzowi orzecznikowi przeprowadzenie badania kontrolnego. Sąd po przeprowadzeniu postępowania dowodowego nie podzielił powyższego stanowiska i argumentacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

O uniemożliwieniu przeprowadzenia badania można mówić zasadnie wówczas, gdy ubezpieczony z przyczyn od niego zależnych, świadomie czy celowo powoduje niemożność dokonania badania. Jego zachowanie musi zatem cechować zła wola i dążenie do uniknięcia przeprowadzenia kontroli zasadności wydanego zeznania lekarskiego. Wskazuje na to sformułowanie powołanego przepisu art. 59 ust. 6 ustawy.

Nie każda sytuacja, w której osoba wezwana na termin badania przez lekarza orzecznika ZUS nie stawiała się, od razu musi być kwalifikowana jako uniemożliwienie dokonania kontroli zasadności zwolnienia lekarskiego. Nie taki był bowiem cel ustawodawcy. Art. 59 ust. 6 ustawy, posługując się terminem „uniemożliwia” zdaje się wskazywać na rzeczywisty cel wprowadzenia zapisu o utracie ważności zaświadczenia lekarskiego, a zatem na zastosowanie go do takich przypadków, kiedy ubezpieczony swoim zachowaniem doprowadza do nie przeprowadzenia badania kontrolnego. „Uniemożliwiać” oznacza bowiem udaremniać, stawać na przeszkodzie.

W rozpoznawanej sprawie odwołujący M. R. istotnie nie stawiał się na termin badania, ale celem jego działania nie było uniemożliwienie przeprowadzenia kontroli przez lekarza orzecznika. Szczególnie, że o wyznaczonym terminie badania M. R. dowiedział się dopiero po jego terminie, a jego wcześniejsza niewiedza nie była przez niego zawiniona.

Zgodnie z treścią art. 44 k.p.a. w razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43 k.p.a. (osobiście adresatowi lub dorosłemu domownikowi) poczta przechowuje pismo przez okres czternastu dni w swojej placówce pocztowej. Zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata. W przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia. Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

Powołując się na powyższy przepis organ rentowy uznał zwróconą przesyłkę za doręczoną prawidłowo, czego następstwem było wydanie przedmiotowej decyzji. Jednakże domniemanie zawarte w zacytowanym przepisie może zostać obalone. Adresat może bowiem dowodzić, że pisma nie otrzymał i o nim nie wiedział.

W niniejszej sprawie M. R. podniósł, iż wyjął awizo ze skrzynki wraz z innymi listami. Dopiero po kilku dniach udał się na pocztę, i wówczas dowiedział się, że jest to wezwanie na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, którego termin już upłynął. Dodatkowo wskazał, iż niezwłocznie po odebraniu wezwania, skontaktował się telefonicznie z organem rentowym, informując że nie mógł stawić się na terminie badania, gdyż przesyłkę odebrał dopiero po terminie owego badania. Przy czym skuteczność doręczenia przez awizo warunkuje stwierdzenie, że adresat w sposób niebudzący wątpliwości został zawiadomiony o nadejściu przeznaczonego dla niego pisma sądowego oraz miejsca, w którym może je odebrać. Brak tego zawiadomienia, jak też wątpliwość czy dotarło ono do adresata, czyni doręczenie bezskutecznym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 1988 roku, III CRN 172/88, LEX nr 8890). Odwołujący się podnosił, iż pomimo prawidłowego doręczenia mu przesyłki, nie mógł stawić się na badanie, ponieważ jego termin już upłynął. W ocenie Sądu, nie można żądać od odwołującego się odebrania przesyłki niezwłocznie po otrzymaniu przez niego pierwszego awiza. Tym bardziej, że zgodnie z powyżej wskazanymi przepisami, poczta ma obowiązek przechowywania pisma przez okres czternastu dni w swojej placówce pocztowej. Poza tym odwołujący nie mógł wiedzieć, że awizowana korespondencja pochodzi z organu rentowego. Na pozostawionym awizie nie pozostawia się bowiem informacji kto jest nadawcą przesyłki.

Jak wynika z okoliczności sprawy, działania M. R. nie miały na celu uchylenia się od badania kontrolnego, gdyż po pierwsze ubezpieczony nie wiedział, że takie badanie zostało wyznaczone, a po drugie jego schorzenie w tamtym czasie nie pozostawiało żadnych wątpliwości, co do istniejącej niezdolności do pracy.

Wobec powyższego – na podstawie art. 477(14) § 2 k.p.c. – należało zmienić zaskarżoną decyzję i przyznać M. R. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 21 czerwca 2013 roku do dnia 27 czerwca 2013 roku.

Z przyczyn wskazanych powyżej, orzeczono jak w sentencji wyroku.